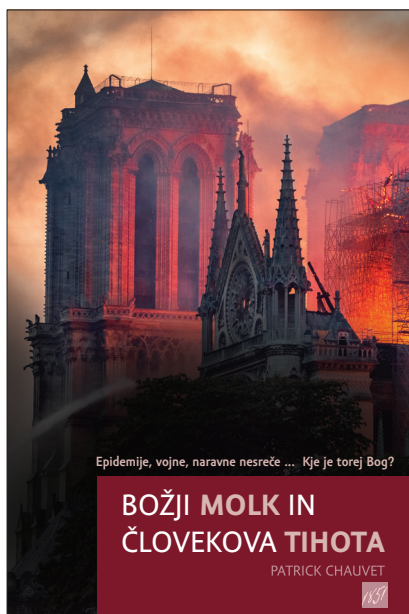

CELJSKA MOHORJEVA DRUŽBA

— Prva slovenska založba —

PATRICK CHAUVET: BOŽJI MOLK IN ČLOVEKOVA TIHOTA

Podatki o knjigi

- Naslov: Božji molk in človekova tihota
- Avtor: Patrick Chauvet
- Prevedla: Jasmina Rihar
- Urednica: Saška Ocvirk
- Format: 135 mm x 210 mm
- Vezava: mehka z zavih
- Število strani: 120
- ISBN: 978-961-278-568-0
- Cena: 19 €
- Založnik: Celjska Mohorjeva družba
- Leto izdaje: 2021

Kontakt

Uredništvo
T 03 426 48 00
urednistvo@celjska-mohorjeva.si

Kako v hrupu lomečega se sveta slišati glas v Njegovi besedi

»Zakaj, Gospod?« se je pred gorečo katedralo Notre-Dame spraševal njen župnik. Tako kot pogosto mi v naših stiskah, je dobil v odgovor molk. Ali Božja tišina pomeni tudi Božjo odsotnost? To je vprašanje, ki si ga verniki v preizkušnjah najpogosteje zastavljamo. Zdi se, da odgovora ni. Pod težo tega vprašanja se včasih zdi tudi molitev nemogoča. Knjiga je osebno pričevanje pariškega duhovnika, ki je prehodil podobno pot. Nima vseh odgovorov, a korak za korakom odkriva upanje. Hrani ga z Božjo besedo, z uvidi duhovnih učiteljev in velikimi imeni naše literature. Onstran razumskih odzivov nakaže pot, ki slehernika vodi do notranjega miru, in prižiga luči, ko se zdi noč najtemnejša.

Aprila 2019 je svet pretresel požar v pariški stolnici Notre-Dame. Na prvo obletnico te tragedije je svet ohromila pandemija. Koliko dram, ran, trpljenja, žalovanj in osamljenosti se vsak dan skriva v tragedijah po vsem svetu ... In koliko vprašanj. Zakaj, Gospod? In pogosto je njegov edini odgovor molk!

Med tragičnim dogodkom ali po njem nimamo odgovorov na molk Boga. Kako torej razumeti znamenja konca nekega sveta, zlo, trpljenje nedolžnega ...?

Sredi epidemije je avtorja nekdo vprašal, kaj dela naš dobri Bog. Ker naj bi bil Bog tisti, ki nas očitno hoče kaznovati. Knjiga vabi k razmisleku o smiselnosti takega očitka, k razmisleku o našem svetu, našem načinu življenja, naši volji do moči, naši sebičnosti ... In vendar nam Bog tudi sredi največjega hrupa želi nekaj povedati. Vedno je namreč z nami v vsem, kar živimo, da bi dal smisel temu, kar se nam zdi nesmiselno.

Preden pa začnemo premišljevat o molku Boga in tišini ljudi, si moramo zastaviti vprašanje o pohujšanju zla, enem najtežjih teoloških vprašanj. Ker nas lahko le to premišljevanje opogumi, da bomo vstopili v tihoto Boga, ki je bližina in znamenje njegove ljubezni.

O avtorju

Patrick Chauvet (1951) je francoski katoliški prelat, pridigar in teolog. V duhovnika je bil posvečen leta 1980. Študiral je klasično književnost, poučeval francoščino, latinščino in grščino. Magistriral je iz patrologije. Leta 1987 je doktoriral na katoliškem inštitutu v Toulousu. Papež Janez Pavel II. ga je leta 1999 imenoval za častnega prelata Njegove Svetosti, papež Frančišek pa leta 2017 za svetovalca Kongregacije za bogoslužje in disciplino zakramentov. Od junija 2016 je rektor-nadžupnik katedrale Notre-Dame v Parizu.

Iz knjige

Najprej podoba bolnišnice, kjer sem na veliki petek srečal otroka z levkemijo, ki se je boril s to strašno boleznijo. Njegova mamica je bila tam in skupaj sva molila tiho molitev, ki ne prenese besed; kaj pa naj bi rekel neutolažljivi materi ... Na hodniku mi je sama zaupala: »Danes sem razumela pomen velikega petka!« Obrisal sem si oči in molče odšel s to zaupno besedo in z mislijo na Marijo pod križem.

(Str. 8)

Iz tega svetopisemskega popotovanja si lahko zapomnimo, da Božji molk ni od danes! Vsak vernik je slej ko prej soočen z osrednjim vprašanjem duhovnega boja. Zakaj se zdi, da Bog molči, ko pa ni drugega kot beseda? Pogosto se reče, da je krščanstvo religija knjige; to ni točno; je religija Besede in prav zato nam je Božji molk neznosen!

(Str. 36)

Tihota za slehernega izmed nas ni nekaj preprostega; govorimo in težko pustimo besedo drugim. To lahko vedno preverimo v naši molitvi, kjer Bog le težko »pride do besede«. Zato vam želim v drugem delu te knjige pomagati najti tihoto, ki je pogoj za to, da bo Božji molk postal odgovor na to, kar živite, zlasti v težkih trenutkih, ki jih preživljamo.

(Str. 70)

Vemo, da tišina ni praznina. Nasprotno, v svojem bistvu je polnost, in to zgovorna polnost. Besede, ki izhajajo iz nemira in hrupa, so površinske. Dno bitja mora naseljevati tišina; bitje govori resnične in globoke besede le, če izhaja iz te tišine, če je njen izraz. Zato so jezik sveta, pogovori, časopisi prazni in utrujajoči, namesto da bi nas spočili in nas nahranili. Moral bi reči, da preveč komunikacije komunikacijo ubije in nas zakrknje. Ne bojmo se prihraniti zase nekaj trenutkov, da se zberemo in poklonimo nekaj minut Tistemu, ki ostaja v nas, ki nam tiho govori in nas vabi, da ga pridemo poslušat.

(Str. 117)